

Haagse Amateur Filmclub (1932-1982) spreekt ook nu nog hartig woordje mee

De huidige redacteur van het HAF-bulletin, Ron Steenhoff, kwam op het (on)zalige idee ter gelegenheid van het 50-jarig jubileum der club een kroniek te gaan samenstellen over het wel en wee van de vereniging in die halve eeuw, verlucht met foto's en tastbare bijzonderheden.

De vraag kwam terecht bij mij, die als oud-redactrice en oud-voorzitter, lid vanaf 1962 en in het bestuur opgenomen van 1972-1981, geschikt leek om deze kroniek-opdracht uit te voeren. De vraag leek eenvoudig en daar ik me nog steeds sterk verbonden voel met de HAF, kostte met het niet veel moeite om 'ja' te zeggen.

Niet zo simpel...

Na een ferme duik in de papieren: notulen van bestuurs- en ledenvergaderingen, correspondentie en redactionele artikelen, bleek het veel moeite te kosten het hoofd boven te houden, want de opdracht secuur maar beperkt uit voeren blijkt niet zo eenvoudig te zijn. Bij het doorlezen van het archiefmateriaal blijf je hier en daar steken, omdat leuke en minder leuke voorvallen je aandacht trekken. Tijdrovend is bijvoorbeeld te

achterhalen of een voorstel gedaan op een vergadering ook werkelijk is uitgevoerd.

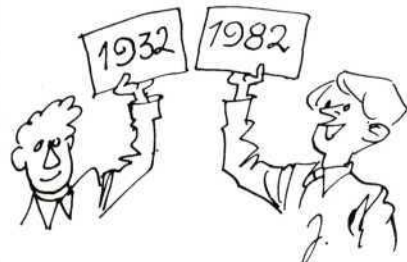
Vijftig jaren in een 'mensenleven' geeft al stof genoeg om een roman te schrijven.

Drie HAF-films bij de tien beste van 1981

ven... vijftig verenigingsjaren leveren op z'n minst een trilogie. Alleen al het aantal bestuursleden en filmers met hun films, die zorgden voor de continuïteit in de club, zou een groot deel van het

Zelden is het bekende gele clubblad verstoken van een glimlach opwekkende prent van Jan van Weezenberg.

Vele clubavonden in 1982 zullen in het teken staan van de jubileumviering. Zo denkt men aan avonden met hele oude HAF-films, een speciale Emile Brumsteede-avond, een grootse avond met HAF-films die de Ten-Best hebben gehaald. Ook wordt waarschijnlijk een zeer bijzondere gast uitgenodigd om een avond te spreken. Bovendien is men bezig met de voorbereiding van een HAF-jubileumfilm.

boekwerk vullen. Eén ding staat vast: vanaf 1932 tot nu was en is het stimuleren tot 'blijven' filmen en 'goed' filmen de steeds doorgaande kreet.

Goede klank

De naam HAF kreeg in de beginjaren al een goede klank, zodat in de correspondentie veel verzoeken voorkomen met een filmprogramma andere filmclubs te bezoeken. Vooral in die jaren, waarin de 'grote' stimulator van de club EMILE BRUMSTEEDE zijn films produceerde. Drieënveertig originele films en 26 geluidsbanden zijn gedeponneerd in één der kluisen van het Rijksfilmarchief. Vier films van hem zijn gerestaureerd. Helaas zit er in de verdere restauratie de klad. Naast Emile waren er nog vele anderen die de filmclub in deze 50 jaren een goede faam bezorgden door prijzen te halen op NOVA-congressen en op internationaal niveau filmend Nederland te vertegenwoordigen. Naast de goede naam, werd de HAF gevreesd om z'n kritiek die, hoewel opbouwend bedoeld, lang niet mals was.

'elite'-club

Aanvankelijk was de HAF een 'elite'-club. Tandartsen, artsen en ingenieurs en ook oud-Indisch gasten vormden het

zelden, immers in de beginjaren waren het veelal de goedgesitueerden, die zich de aanschaf van de benodigde apparatuur en het materiaal konden veroorloven.

Op de feestavonden was het een 'must' in smoking en in 't lang te verschijnen.

De tijden zijn veranderd. De mogelijkheid tot filmen ligt praktisch voor een ieder open. Toch zijn er, in verhouding tot het aantal camerabezitters, maar weinig echte serieuze 'hobby' filmers, die buiten en in de club werkzaam zijn. Veel prominente filmers zijn de club ontvallen. Bij anderen verdween de intensiteit, want filmen vraagt een dosis goede gezondheid en enthousiasme. Ook door het steeds toevloeien van nieuw bloed in de club, de veranderende sfeer viel die oude vriendenkring van de eerste jaren langzaam maar zeker uiteen.

Andere sfeer

Er kwamen nieuwe gezichten, een andere filmtaal en een andere sfeer. Ze zijn er nog wel, die de club trouw bleven. Als eerste: Wim Goosen, die in 1982 *veertig jaren* lid is en vooral door zijn film 'GASLUCHT' bekendheid kreeg en de nog immer in de NOVA actieve Karel van Rijsinge met *38 jaren*.

De gedrevenheid tot filmen in de beginjaren moge dan tot het verleden behoren, het aantal films voor de clubwedstrijden geringer in aantal zijn (er waren wel wedstrijden met 38 films in het voorjaar en in

Rob Stevenhagen's tekenstift heeft menig cartoon voor het HAF-bulletin vervaardigd.

het najaar nog eens rond de 20), we mogen ook op de HAF-NU trots zijn. Niet alleen heeft hij zich 50 jaren weten te handhaven, maar ook nu spreekt hij nog een woordje mee, getuige het feit dat op de laatste NOVA-manifestatie drie HAF-films werden uitverkoren bij de 'tien beste' te behoren.

Feestjaar

Zoals in een mensenleven zullen er goede en minder goede momenten zijn, die een verengingsleven beïnvloeden. Zaak is de

goede jaren te genieten, de minder goede tijden het hoofd te bieden.

Het goede en het minder goede willen wij in 1982 herdenken. Op 20 januari 1932 werd de club opgericht en 1982 wordt een feestjaar, dat wij in oktober met een feestelijk gebeuren willen besluiten.

Veel enthousiasme en een goed beleid zal naar ik hoop – en vele anderen met mij – de club in de komende jaren blijven begeleiden. Eens zal er misschien een eeuwfeest zijn, maar middelerwijl zal de HAF nog menig keer van zich doen spreken!
Phine van der Velden